

Ked' rozkvitne biela ruža

Pre heligónku zapísal Miro

♩=120

Ked' roz-kvit - ne bie- la ru - ža, tre - ba ju
 ked' má diev - ča dvad-sať rôč - kov, tre - ba ju
 5./7. 5./7. 5./7. 6./8. 5./8. 5./8. 5./8. 8./9. 6./10 8./9. 6./10

tr - hať.
 vy - dať.
 5./8. 5./7. A ja,
 6./8. 5./7.

a ja dvad-sať rôč - kov mám, ja sa,
 6./8. 6./8. 5./8. 5./7. 6./7. 5./7. 5./8. 8./9. 5./8.

ja sa eš - te ne - vy - dám, ja mám mi - lé -
 8./9. 8./9. 6./10 5./8. 5./7. 5./8. 6./8. 5./7. 5./7. 5./7. 6./8.

ho na voj - ne, ja ho ča - kať mám.
 5./8. 5./8. 5./8. 8./9. 6./10 8./9. 6./10 5./8. 5./7.

2. Mesiac vyšiel, aj hviezdičky jasne svietili,
 keď sme sa my s mojím milým spolu lúčili.
 [:A môj, a môj milý pri mne stál,
 smutne, smutne na mňa pozeral,
 nebuď smutná, buď veselá, tak mi povedal.:]

Pre dvojradovú heligónku v ladení C/F

< - roztáhovanie mecha, > - stláčanie mecha

Číslo bez bodky - prvý rad, číslo s bodkou - druhý rad, L1

3. V Tvrdošíne na stanici vlaky pískajú,
už ma s mojím najmilejším rozlúčiť majú.
[:Ach, tá, ach, tá láska taká je,
tá má, tá má silné korene,
nemôžeme sa milovať, len potajomne.:]

4. Prečo by som neplakala, keď mám tušenie,
že tá naša verná láska je len mámenie.
[:A tá, a tá láska taká je,
tá má, tá má silné korene,
budeme sa my milovať len potajomne.:]